

get til at antage eller forkaste. Der kan ej heller af nogen anden Bestemmelse i Pagten udledes nogen Forpligtelse for den enkelte Stat til at deltage i militær Aktion. Den i Artikel 16, 3. Stk., hjemlede Forpligtelse for Forbundets Medlemmer til at tage de nødvendige Skridt for at lette Passagen gennem deres Omraade, gælder ligeledes kun i de i Artiklerne 16 og 17 omhandlede, nøjagtig angivne Tilfælde. Bestemmelsen maa forstaas saaledes, at Passagen i det enkelte Tilfælde ikke kan forlanges, forinden der derom enten er truffet en Beslutning i Raadet, ved hvis Forhandling det paagældende Land maa tilkaldes i Overensstemmelse med Artikel 4, 5. Stk., eller at der har fundet en Forhandling og Aftale Sted med dette Land om de nærmere Vilkaar for Indrømmelsen af Passagen. I denne Forbindelse er

der Grund til at fremhæve, at Neutralitetsbegrebet ikke kan anses som uforeneligt med en Tiltræden af Forbundspagten. Under Krige, som efter Forbundspagten ikke betegner et Brud paa dens Bestemmelser, maa Staterne være berettiget til at forblive neutrale i samme Forstand som efter den hittidige Folkeret.

Artiklerne 18 til 21 fastsætter nye Regler om mellemfolkelige Aftaler, der fremtidig skal registreres i Sekretariatet og offentliggøres; de maa ikke stride mod Pagtens Bestemmelser og kan fra Tid til anden forlanges gjort til Genstand for fornyet Overvejelse. Artiklerne 22 til 25 henskyder en Række vigtige administrative og socialpolitiske Opgaver til Forbundet. Artikel 26 giver Regler om, hvorledes Ændringer i Forbundspagten vil kunne foretages.